

מסורת הש"ס

(א) [למקום פסוק: (ד) וירא כבוד].
(ב) לפי (ד) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ג) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ד) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ה) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ו) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ז) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ח) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(ט) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].
(י) [למקום קולא: (א) וירא כבוד].

תורה אור השלם

1. תחת אביתך יהיו בנך
חשימתו לשרים בכל
הארץ.
חללים מה יד

גליון הש"ס

נפלא כי רבי יהודה
אבהו. פ"י לקמן פ"א ע"א
בשמיני דריש וזי כטלה
ונתמיש שם דריש הארץ:

הנהגות הב"ח

(א) נביא וכל שכן חזון וכו'
ופנימי כחמה כחמי סגור:
(ב) רש"י: ויהי ולא וכו'
כפי האשון. כ"ד כפ"ו פ"ב:
(ג) ר"ה שניהם נמכר וכו' מ'
מתמיש כ"ד פ"י כחמי סגור
אם חזון אלה הדת כו':

מוסף רש"י

האחרון שחלקו. ונעלם זה
שדה לנחמן וכו' לנחמן וכו'
אפי' רעל לנחמן לו לנחמן
דכ"ד ו' לנחמן וכו' אין יוכל
לומר דכ"ד לו פלך וכו' וכו'.
ולא סולמות. וכו' נעלם זה
בית ונחמן זה נעלם עליה.
אין לו לקנות סולם בחיורו
של זה נעלם לנחמן וכו'.
ולא חלונות. לעשר על
סמיתא אורי: וכו'. ולא
אמת הדין: לנחמן חן
הסכר דכ"ד שכן על זה לנחמן
של וכו'.

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

סה.

עין משפט
נר מצוה

ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י
מסירה של ד פסח
פסח טושיס חמ"מ פ"י ר"ד
פסח ט:
ל א ד ה ו ז ח ט י
ופסח טושיס חמ"מ פ"י ר"ד
פסח יא:

לעין רש"י

צריקא [צריקא].
פסח טושיס חמ"מ פ"י ר"ד
אבן הירחים:
טרוויקא [טרוויקא].
אפרסת (משפח) שדרו
בסמיתא חומר לירחים
והדומה.

רבינו גרשום

רב תנא אמר הלכה כדברי
חכמים. דאמרי מוכר בעין
רעה מוכר. ושמואל אמר
הלכה כרבי. דאמרי בעין
יפה מוכר. אבא איפכא
תנינא. רב הונא דאמר
דהלכה בחכמים ס"ל בעין
יפה מוכר ושמואל אמר
הלכה כרבי. דאמרי מוכר
בעין רעה מוכר. אל אמי
לך מדי. והיינו כרב סבורא
לית: האחרון שחלקו. בנכסי
אביתך: אין להן דרך זה
על זה וכו'. והאחרון שחלקו
בעין יפה חלקו וצריקא
ליקח זה מה דרך זה וגם
לא חזקה חלונות וגם לא
חזקה סולמות לתת זה
בבית זה להעלותו לנחמן וכו'
אמת הדין של זה וכו'
שחלקו של זה: ורב אמר
יש להן. דל"ל לנחמן קמא
בכחמים דאמרי מוכר בעין
רעה מוכר: דא' אשמועינן
בהא. האחרון שחלקו דבא
אמר רב דבעין רעה חלקו
ויש להן. משום דכתיב:
תחת אביתך יהיו בנך:
אבל ברא. נבי מוכר: ואמר
שמואל. דהמכור בעין יפה
מוכר אבל ברא דאמר איפא
מודי ליה לרב קמ"ל דאמר
רבי פלוגי: רב נחמן הוה
תלמיד דשמואל בדאמרין
לעיל אמר רב נחמן אמר
שמואל תאחין שחלקו ורב
הוה הוה תלמיד דרב:
ההלכה כנחמן. דאמרין
מוכר בעין יפה מוכר: או
ההלכה כרבי. דאמרין
מוכר בעין רעה מוכר:
שניהם מכור במכר או
אין להם לנחמן דרך זה על זה.
למקבילין דרך זה על זה.
משום דהמכור או הנתן
בעין יפה מוכר ונתן: פסל
שכן דאין להן. ורבא דחזין
נחמן במתנה דיהיב כח
סכח מכירה כדאמרין בפ"י
בספא דפרקין ובעין יפה
נתן החזון ופנימי וסכח
אין לפנימי דרך על החזון
כלום אפי' דרשונא דחזון
לפנימי: חזון מכר ופנימי
נתן מהו. מי אמרי' דיהיב
כח מתנה סכח מכירה ובעין
יפה נתן יש לו דרך או
לא לטעמיה דר' עקיבא:
מי לא נתן בריא. דאין
צריך ליקח להן דרך לרבי
הכמים. במכור. ובעין רעה
מוכר: אבל כנחמן מתנה
נתן לא כולה. דבעין יפה
נתן הכי נמי להוהא ויהיב
סמיה בעין יפה נתן לו ויש
לפנימי דרך על החזון:
ש"כא המוכר את הבית

הבי גרים רבינו הנגאל ואדור לטעמיהו וצריבא. והולך לפרש
וצריבא דלא תקשי והא ליפליגו בה חדא זמנא וכן היא
סוגיית הגמרא בכל מקום:
לא פבר לו את התנור ולא את הכירים ולא את הריחים. להאי

גירסא איירי בתלשין דהא קתני מכר
את המכשת קבועה אס כן כרבי
אליעזר דגמרא אחיה ואי נתנור
וכירים ממכרים הא רבי אליעזר הוא
דלמך כל הממוכר לקרקע הרי הוא
קרקע אי נמי אומר רש"י דאיידי
בממוכר דסמיהו מחוברים
כדאמרין (כלס פ"ה מ"ו) וגורר את
הטפילה [עד שיהא] בנאך אצל אין
חצורו חסוד חצור מדע מדמקבלי
טומאה הלכך לא מכר אפילו לר'
אליעזר תנור וכירים וריחים אפי'
לדדייה מכר את המכשת ולספרים
דגריס מכר את התנור וכירים אצל
לא את הריחים לר'ך לומר דחשיב
חיבורן חיבור ולא דמו לקבלת טומאה
וחיבור הריחים לא חשיב כולי האי
כמו של תנור וכירים ואין להקשות
אחיה נקט בגמרא ולא את הריחים
כיון דאפילו ר' אליעזר מודה
דלא מכר את הריחים ואומר רש"י:
דנקט לכו משום דבעי למתני
וזמנא שאמר ליה הוא וכל מה
שצמחו סוף מכרים ואפילו ריחים:
נימא

מוה שניהם במכר במתנה אין להן דרך זה על זה (א) כל שכן חזון
במתנה ופנימי במכר חזון חזון ופנימי במתנה סבור מינה אין
להן דרך זה על זה י"ל הוא מי לא נתן "במה דרביא אמורים במכור
אבל כנחמן מתנה נותן את כולן אלמא "מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב
יהבא נמי מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב: מתנא' יהמוכר את הבית
מכר את הדלת אבל לא את המפתח מכר את המכשת קבועה אבל
לא את המיטלטלת מכר את האיצטרוכל אבל לא את הקלת ולא
את התנור ולא את הכירים "בזמן שאמר לו הוא וכל מה שצמחו
הרי

כור. ואם רצה לנכסו בחצירו כנגד חזון אחי כוונתו: קבועה. כלומר שהלכה כן: ורב אמר יש להן. דמוכר בעין רעה מוכר ומשיר לעצמו
במה שמכר לאחיו דבר הנצרך לו כגון דרך ואורה: הכי גרסין לריבא. ורב אפי' הוא דקמסדר הכי לריבא דלא אדור לטעמיהו לגמרי ואין
למוד מחלוקת מחזיריה ומיהו דרך גמרא הוא לומר ואדור לטעמיהו וצריבא אצל הכא אמוראי הוא דאיידי בה בהדיא ואמר ליה לומר אדור
לטעמיהו הלכך הולך לומר גלשון חזון צריבא: דא' איסמר כדך. דלחין שחלקו: כדך קאמר רב. דיש להן דרך משום דאמרי אחין ידור
בה כו' וכמו שהיה לנאך דרך כן גס לי שעל מנת ק חלקתי: פדע. דטענה מעלייתא היא גבי חלוקת יורשין דכתיב תחת אביתך וכו': אבל
כדך. דר' עקיבא ורבנן אימא מודי ליה רב לשמואל דמוכר בעין יפה מוכר: הלכא כוונתן. שמואל ורב נחמן תלמידיו היה: דמקריביו כי
ריש גלוסא. רב נחמן חתנה דני נשיאה הוה ורגיל במקום הדיונים דשכימי דייני ורואה מעשים בכל יום היאך דייני. אי נמי דייני כן פירש רבינו
חננאל: זה לפנים מזה. ודריסת הפנימי על החזון לרשות הרבים: שניהם במכר. שמכרן ביחד לשני בני אדם או שניהם ביחד במתנה
לשני בני אדם אין לו דרך לפנימי על החזון דכי הכי דלפנימי וכן ויהב בעין יפה לחזון נמי בעין יפה יב חזון ולא מקרי עין רעה
אפילו לרבנן (א) אלא היכא דמכר את הפנימי ועיבד לעצמו את החזון (א) כי מתנינן אצל היכא דלא עיבד לעצמו כלום דכולי עלמא מודי דלוא
מכר כל החזון ולוא כל הפנימי ואין לפנימי על החזון כלום דלא חסיה עיני יפה לוא ורעה לוא: וכל שכן חזון במתנה כו'. דודאי לא חסיה
עיני יפה אצל לוקח ורעה אצל מקבל מתנה דלהוה דיהיב ליה לדדיה רחם ליה: סבור מינה אין לו דרך. דכיון דלשניהם מוכר ונתן אין
רע דאם נתן לו: מי לא חסן. בסוף פירקין: כמה דברים אמורים. דפליגי רבנן ואמרי דלר'ך לוקח אצל מוכר לא לר'ך
משום דטעון רעה מוכר הני מילי מוכר אצל כנחמן מתנה מודי דבעין יפה יהיב ויהיב גס את הדרך אלמא רבנן דסבירא להו מוכר
בעין רעה מוכר גבי נתן מודי דבעין יפה נתן. והלכך הכא לא מיעבד לרבנן דיש דרך לפנימי על החזון דגבי חזון שמכר לו הוי עין רעה
וגבי פנימי שנתן לו במתנה הוי עין יפה אלא אפי' לרבי עקיבא דאית ליה עין יפה גבי מוכר גבי נתן מיהא איכא עין יפה טפי והלכך
יש דרך לו לפנימי על החזון דמכר מילתא דעיני יפה אלא טפי מחזון דקא יהיב ליה מתנה: מתנא' המוכר את הכנים. סהס: מכר
כו'. כללל דמילתא כל משמשי בית הקבועים מוכרין בכלל בית והמטלטלין אינם מוכרין: את הדלת. דכל הממוכר לקרקע הרי הוא
קרקע: אצל לא את המפתח. דמיטלטל: המכשת קבועה. בקרקע: איצטרוכל. עגול ססבי הריחים נקרי' צלע"ז ודבר קבוע
הוא ואין מוזין אותו ממקומו: סקלס. האפרכסת טרמיי"א (א) צלע"ז ומיטלטל היא: הכי גרסין לא את הפנור ולא את הכירים. דכל הק
מיטלטלין הן והכי נמי תניא כחוספתא (פ"ג ה"א). ובסדר המשנה גרס מכר תנור מכר כירים ולא נצירא ואם אימא לר'ך לאוקמה במחזרת לקרקע:

הרי
סכר את הדלת. דהוי מחזר לבית שהוא מחזר לקרקע וכל מחזר לקרקע הרי הוא קרקע: אבל לא את המפתח. דלא הוי כלל מחזר דאי בעי כפי לנעילה ונכנסת היא. המכשת קבועה.
קרקע: איצטרוכל. היינו סקס שכית הריחים הסדינן שקבוע בקרקע: אבל לא את הקלת. היינו ריחים העליונה שחזרת דלא הוי מחזר: סכר את התנור ואת הכירים. אם קבועין בקרקע: בזמן שאמר לו הוא

